

7) ONDERDOMPELEN

31-oktober-2022:

Ik verlaat vandaag het Spijkerboorse voor twee overnachtingen in WICC hotel te Wageningen.

Helemaal alleen.

‘Waarom?’ zou mijn tweejarige kleindochtertje vragen. (Tegenwoordig haar stopwoordje in deze levensfase.)

‘Nou, oma is bezig om van haar droom waarheid te maken’, klink ik steeds overtuigender (vooral naar mezelf!).

‘Hoe dan?’ zou mijn nieuwsgierige kleinzoon van vijf uitroepen.

‘Oma wil leren hoe zij van al die vol geschreven vellen papier in hemelsnaam ooit een boek kan vormen.’

‘Ikke doen oma?’ zou mijn bijdehante kleindochter van drie zeggen.

‘Nee liefje, oma is een grote meid. Oma zelf doen!’

Dus...

Stoute schoenen aangetrokken...

Daar zit ik nu in mijn éénpersoon hotelkamer.

Alleen.

Morgen laat ik me -met nog 59 andere schrijvers die in het diepe springen- onderdompelen in de wereld van uitgeverijen tijdens DE

UITGEVERSDAG, onder de bezielende begeleiding van
Marelle Boersma.

1-november-2022:

PLOP!

‘Dromen zijn bedrog oma dat weet jij nu toch inmiddels wel?’

AU!

Die komt aan.

Was de uitgeversdag niet leuk dan ?

Ja zeker wel!!

Als ik er even over nadenk voelde het vergelijkbaar als het
volgen van mijn twee jaar lang durende opleiding tot
zorgboerin: De meeste lessen waren informatief en leerzaam
maar het aller, aller leukst en óók leerzaam vond ik de pauzes!

Toen; sparren met andere zorgboeren en boerinnen, nu met
beginnende auteurs! Ervaringen delen en leren van elkaar.

Sommige hadden al een eigen geschreven boek in de hand!

Wauw!

Prachtig om het hier met elkaar over te hebben. Heel veel
enthousiaste beginnende auteurs maar zeker ook zeer gedreven
en enthousiaste uitgevers. Er

werd alle tijd geboden om
vragen te stellen en hen te
vertellen waar je mee bezig bent.

Het liefste moment van deze
dag?

Vitamine S in de vroege ochtend
(wat staat voor alle

Succeswensjes van mijn lief,
kinderen en kleinkindjes!).

Het lekkerste moment van die
dag?

Het voortreffelijke lunchbuffet.

Het ontbrak ons aan niets om te

watertanden, zoooo lekker!

Het teleurstellende moment van de dag?

Dat een mijnheer, met verstand van uitgeven, mij vertelde dat er over het onderwerp van mijn boek al zoveeeeel geschreven is...

Ai!

Mijn conclusie van deze uitgeversdag:

Teveel informatie misschien voor mijn hoofd om te absorberen in één dag?

Maar toch... ik heb één lijntje uitgegoid.

Er is mij een face-time-bel-afspraken beloofd zodra ik contact heb opgenomen via de mail met Sanne Visch van Pen & Inkt. Het visitekaartje bibbert nog na in mijn hand...

2-november-2022:

Nadat ik vanmorgen om 4.06 wakker schoot met een briljant schrijf idee, knipte ik het licht aan, plantte mijn bril op mijn neus en pakte pen en papier van het hippe okergele stoffen stoeltje die ik naast mijn bed had geschoven.

HET MOET ANDERS! Het thema van mijn boek moet anders.

HOE DAN ?

Dit lijkt mij ineens een geweldige titel (maar zal die al bestaan?) En dan?

Ik krabbel alle hersenspinsels op papier. Twintig minuten later kijk ik verdwaasd op en zucht. Pfff waar ben ik? O ja, ik hoor te slapen. Bril af, deponeer pen en papier veilig op het stoeltje en knip het licht uit. Met een brede tevreden glimlach val ik verbazingwekkend genoeg toch in een rustige slaap.

De kamer in het hotel is tot elf uur van mij en daar ga ik van profiteren ook ! De oorverdovende stilte op deze kamer is fantastisch. Ik word door niets of niemand afgeleid. Ik schrijf aan één stuk door. Sta af en toe op om mijn zitvlees in een andere positie te brengen. Gluur om de hoek van mijn deur de

lange gang in... niemand te zien. Ren naar het eind en huppel terug. Ik ben gek! Ik loop na dit actiemomentje rustig mijn kamer in en kijk nog even door het raam waar ik een grote vijver waarneem met een metershoog sproeiende fontein waar

familie Zwaan rond dobbert.

Vervolgens weer snel terug naar mijn toetsenbord. Ik grijp mijn kans nu mijn inspiratie hoogtij viert!

10.55:Ik pak mijn boeltje bij elkaar en loop nog even

genietend als vrouw van de wereld door het luxe gebouw.

Op naar mijn lief om lekker samen met hem gewoon met de nuchtere poten in de klei te landen.

Al met al was het toch een inspirerend bad!

Spijkerboor here I come... (met het visitekaartje in de hand!)